

Твоя краса, як усміх сатани

Дмитро Павличко

Твоя краса, як усміх сатани,
Що богів показує в пустелі
Майбутнього картини невеселі,
Печальний дим над струпами війни.

Але не відвертайся, а вжахни
Мій дух, що потемнів на безджереллі;
Яви в пречистих пелюстках морелі
Золу й морозне сяйво сивини.

Я затремчу в передчутті сумному,
Побачивши за обрієм біду,
Немов далеку блискавку без грому.

Але в твої обійми я впаду
І за тобою радісно піду
Назустріч бурі – в сяючу содому.